

Udlændinge- og Integrationsudvalget

UDDRAG AF KOMMENTERET DAGSORDEN EU-KONSULENTEN

Mødedato: Fredag den 1. juni 2018

FOLKETINGET

Den 29. maj 2018

INTERN NOTE

Lauge Lukas Bisted Pedersen
Christine Sidenius (3356)

Følgende dagsordenpunkter på Europaudvalgets møde er relevante for Udlændinge- og Integrationsudvalget:

RÅDSMØDE (RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER) DEN 4.-5. JUNI 2018	2
10. FORORDNING OM VISUMKODEKS	2
11. FORORDNING OM REGLERNE FOR MIDLERTIDIG GRÆNSEKONTROL (SCHENGEN)	5
12. REFORM AF DET FÆLLES EUROPÆISKE ASYLSYSTEM OG GENBOSÆTNING	8
13. MIGRATION: STATUS	12

Punkterne forelægges til orientering.

Rådsmøde (retlige og indre anliggender)

- Punkt 10-13 hører under Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og integrationsministeren forelægger punkterne.

10. **Forordning om visumkodeks**

KOM (2018) 0252

Hvad handler sagen om?

Kommissionens forslag til ændring af visumkodekset handler om at styrke visumpolitikken og gøre den til et mere effektivt værktøj i håndteringen af de stigende migrations- og sikkerhedsudfordringer, som EU står overfor. Forslaget skal samtidig sikre, at de fælles EU visumregler moderniseres og strømlines for at lette proceduren for lovligt rejsende og for medlemsstaternes behandling af visumansøgninger.

Hvad skal der ske på rådsmødet?

Punktet er på rådsmødets dagsorden til en politisk drøftelse

Tidligere behandlet i Europaudvalget?

Sagen har ikke været forelagt Europaudvalget.

Hvad betyder det for danske interesser?

Da Danmark er omfattet af visumpolitikken, og deltager i dets vedtagelse, vil ændringer i gebyrstrukturen og administrationen af ansøgningerne, samt nye krav om skærpet kontrol af visum, samt sammenkædningen af visumliberalisering med tilbagetagelsesaftaler med tredjelande få betydning for den danske forvaltning af visumansøgninger og visumudstedelser.

Sagens substans

Efter at Kommissionens forslag til ændring af visumkodekset, tilbage i 2014, blev trukket tilbage pga. manglende enighed om hovedformålet med revisionen (nemlig at lempe reglerne for visumudstedelser til EU), fremsatte Kommissionen et revideret udkast til ændringer, der afspejler, at migrationskrisen har ændret medlemslandenes prioritering.

Forslaget fokuserer på effektiv og hurtig behandling af visumansøgning, gebyrer der i højere grad afspejler udgifter til ny IT-teknologi og en sammenkædning mellem visumliberalisering og visumudstedelser på den ene side og på den anden side tilbagesendelser af tredjelandsborgere fra de pågældende tredjelande.

Forslagets fire elementer er:

- *Strømlining af visumprocedurer og fremme af kortidsturisme*
Visumpolitikken generelle mål er at gøre det lettere at rejse for lovligt rejsende. Kommissionen har på den baggrund foreslået at bevare og bygge videre på en række elementer fra 2014-forslaget om en omarbejdning af visumkodeks, der har til formål at forenkle procedurerne for ansøgning om visum.

Der stilles bl.a. forslag om, at en ansøger skal kunne indgive ansøgning om visum længere tid i forvejen, at ansøgningskemaet skal kunne udfyldes og underskrives elektronisk, at princippet om personligt fremmøde lempes, ligesom der lægges op til generelt kortere frister for medlemsstaterne til at træffe afgørelse om en visumansøgning.

I relation til bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne om repræsentation har Kommissionen endvidere lagt op til, at den repræsenterende medlemsstat for fremtiden skal være fuldt ansvarlig for behandlingen af visumansøgninger på den repræsenterede medlemsstats vegne.

Samtidig har Kommissionen foreslået mere fleksible regler for konsulær organisation og konsulært samarbejde, som skal gøre det muligt for medlemsstaterne at optimere deres brug af ressourcer, øge den konsulære dækning og udvikle samarbejdet generelt.

Kommissionen har tillige foreslået, at de eksisterende regler om kun undtagelsesvist at udstede visa ved de ydre grænser (såkaldt "nødvisum") fraviges. Forslaget har imidlertid ikke mødt opbakning i Rådet, hvorfor det heller ikke er en del af det seneste kompromisforslag til forhandling.

- *Revision af visumgebyret*

Kommissionen foreslår at hæve det nuværende visumgebyr med ca. 33 procent for voksne og børn i alderen fra seks til 12 år. Til sammenligning vil EU's visumgebyrer fortsat ligge væsentlig under eksempelvis visumgebyrer i USA og Kina.

Den øgede gebyrindtægt skal bidrage til at effektivisere behandlingen af det stigende antal visumansøgninger, herunder dække udgifter til bl.a. personale, lokaler, udstyr, uddannelse af personale, vedligeholdelse af IT-systemer, øget sikkerhed på konsulaterne samt øget tilsyn med eksterne serviceudbydere. Kommissionen forventer også, at en øget gebyrindkomst vil bidrage positivt til at bevare den konsulære dækning verden over.

- *Indførelse af en harmoniseret tilgang til udstedelsen af visa til flere indrejser med lang gyldighed*

Et visum til flere indrejser gør det muligt for indehaveren at rejse flere gange til EU i visumets gyldighedsperiode. De gældende regler for visum til flere indrejser giver medlemsstaternes konsulater en stor skønsmargin i forbindelse med udstedelsen.

Kommissionen foreslår obligatoriske regler for udstedelsen af visa til flere indrejser på baggrund af et fastsat "kaskadesystem", som gør det muligt for ansøgere med en positiv visumhistorik at få udstedt visa til

flere indrejser med en stadig længere gyldighed (fra et år op til højst fem år), når der søges om efterfølgende visa.

Der er taget højde for, at medlemsstaternes konsulater inden for rammerne af det lokale Schengensamarbejde skal have mulighed for at tilpasse "kaskadesystemet" på baggrund af lokale forhold og migrations- og sikkerhedsrelaterede risici i landet med henblik på at kunne vedtage mere gunstige eller mere restriktive regler.

Trods det obligatoriske "kaskadesystem" kan medlemsstaterne afvige fra kaskaden og afslå visum, hvis der er rimelig tvivl om, hvorvidt ansøgeren vil kunne opfylde indrejsebetingelserne i hele visummets gyldighedsperiode, eller omvendt udstede et visum til flere indrejser hurtigere, hvis der vurderes at være et veldokumenteret behov herfor.

- *Samordning af visum- og tilbagesendelsespolitikken*

Som noget nyt foreslår Kommissionen at lade visumpolitikken spille en større rolle i EU's samarbejde med tredjelande om tilbagesendelses- og tilbagetagelsespolitikken ved at etablere et link mellem de to politikker direkte i visumkodeks. Formålet er at tydeliggøre og lovfæste muligheden for at anvende visumpolitikken som løftestang til at gøre reelle fremskridt på tilbagesendelses- og tilbagetagelsesområdet.

Forslaget fastsætter en fleksibel ramme for iværksættelse af restriktive foranstaltninger for behandlingen af visumansøgninger enten fra alle ansøgere eller fra en udvalgt gruppe af ansøgere, der er statsborgere i et tredjeland, som ikke i tilstrækkelig grad samarbejder om tilbagetagelse.

Ifølge forslaget skal Kommissionen regelmæssigt vurdere tredjelandes samarbejde om tilbagetagelse på baggrund af objektive og målbare indikatorer, der bl.a. omfatter en sammenligning af antallet af udsendelsesafgørelser vedrørende personer fra det pågældende tredjeland, og hvor mange der rent faktisk rejser tilbage eller udsendes.

Vurderer Kommissionen på den baggrund, at det er påkrævet at gribe ind, vedtager den en gennemførelsesretsakt, der gennemfører de restriktive foranstaltninger, der i den konkrete sag er vurderet nødvendige.

I forbindelse med forhandlingerne i Rådets visumarbejdsgruppe har to medlemsstater foreslået at supplere de restriktive foranstaltninger i mekanismen med positive incitament for at samarbejde. De positive incitament indebærer, at statsborgere bosiddende i et tredjeland, der mærkbart forbedrer samarbejdet med EU på tilbagesendelsesområdet, kan belønnes med yderligere lempelser eller gunstigere behandling ved

ansøgningen om visum, end hvad der ellers gælder efter reglerne i visumkodeks.

Europa-Parlamentets holdning

Juan fernando Lopez Aguilar, S&D, ES er udpeget som parlamentets ordfører, men har endnu ikke afgivet sin holdning i Borgerrettighedsudvalget.

Regeringens holdning

Regeringen er generelt positiv over for at forenkle procedurerne for ansøgning om visum, så længe sikkerheden ved de ydre grænser og Schengen-områdets funktion opretholdes.

Regeringen er positiv over for at etablere et link til tilbagesendelses- og tilbagetagelsespolitikken i visumkodeks. Ifølge regeringen skal modellen være nem at anvende og samtidig sende et klart budskab til de relevante tredjelande, som den retter sig imod.

Forslag til spørgsmål

- Vurderer regeringen, at det bliver muligt for Danmark, at drage nytte af det nye element om en sammenkædning af visumliberalisering og tilbagetagelsesaftaler med tredjelande, set i lyset af at Danmark ikke i dag er omfattet af EU's tilbagetagelsesaftaler pga. retsforbeholdet.

11. Forordning om reglerne for midlertidig grænsekontrol (Schengen) KOM (2017) 0571 (UDGÅET)

Hvad handler sagen om?

I forlængelse af at antallet af gange, hvor et medlemsland har genindført midlertidig grænsekontrol er steget markant de senere år, har forslaget til formål på den ene side at sikre at reglerne for genindførelse af midlertidig grænsekontrol imødegår de udfordringer, flere medlemslande oplevede i forbindelse med flygtningekrisen, og på den anden side at sikre, at midlertidig genindførelse af grænsekontrol besluttet efter klare og enkle regler, at beslutningerne tages i samarbejde mellem det besluttende lande og dets berørte naboer og kun vare, så længe den midlertidige grænsekontrol efter fastlagte kriterier er nødvendig.

Hvad skal der ske på rådsmødet?

Punktet er på dagsordenen for rådsmødet til en politisk drøftelse

Tidligere behandlet i Europaudvalget?

Sagen har ikke været forelagt Europaudvalget.

Hvad betyder det for danske interesser?

Forslaget kan få betydning for de procedurer, der i dag gælder for midlertidig genindførelse af grænsekontrol og for de procedurer, der gælder for

forlængelse af en midlertidig genindførelse af grænsekontrol, og dermed også for muligheden for at fastholde den midlertidige danske grænsekontrol

Sagens substans

Forslaget til ændring af Schengen-grænsekodeks har ifølge Kommissionen til formål at skabe mere gennemskuelige og fleksible regler for genindførelse af midlertidig grænsekontrol, der muliggør dette i 12 måneder mod de nuværende seks måneder, og samtidig at skærpe reglerne for en forlængelse af den midlertidige grænsekontrol, der ligger udover de 12 måneder i op til maksimum to år.

I et kompromisforslag, som formandskabet har arbejdet på efter at Rådet har haft sine indledende drøftelser lægger op til følgende:

- 1) At medlemsstater kan genindføre midlertidig grænsekontrol, hvis det er strengt nødvendigt for at imødekomme en alvorlig trussel, og hvis den totale periode for den planlagte grænsekontrol ikke overstiger to år
- 2) At medlemsstater, såfremt der fremlægges en risikovurdering, indledningsvis kan genindføre midlertidig grænsekontrol i op til 12 måneder mod de nugældende op til seks måneder
- 3) At medlemsstater, under hensyn til en særlig procedure, kan forlænge den midlertidige genindførelse af grænsekontrol med yderligere 12 måneder, dvs. i alt to år.

Det understreges i forslaget fra Kommissionen, at midlertidig genindførelse af grænsekontrol skal ske på baggrund af en alvorlig trussel for den offentlige orden eller den indre sikkerhed, og at en forlængelse kun må ske, hvis der er tale om en sidste udvej. Genindførelse af midlertidig grænsekontrol kan efter denne bestemmelse løbe i op til 12 måneder.

Kommissionen lægger op til, at medlemsstater, der ønsker at forlænge den midlertidige grænsekontrol ud over 12 måneder, skal dokumentere at den hidtidige midlertidige grænsekontrol har haft den ønskede effekt, men også at alle andre midler til at dæmme op for trusselsbilledet er afprøvet uden det ønskede resultat.

Endelig lægger Kommissionen op til at medlemslande, der ønsker at forlænge grænsekontrollen ud over de første 12 måneder, skal dokumentere et behov og dokumentere at andre mindre indgribende metoder er afprøvet, og ikke har haft den ønskede effekt.

Hvis et eller flere berørte nabolande ikke finder dokumentationen tilstrækkelig, kan de sammen med Kommissionen få mulighed for at gennemføre en "fact-finding mission" til det pågældende land, for at vurdere det vedvarende trusselsbilledet, som det pågældende land har fremført eksistensen af.

Hvis Kommissionen og de berørte nabolande fortsat ikke mener der er grundlag for at videreføre den midlertidige grænsekontrol, kan Rådet give den ansøgende medlemsstat ret til at videreføre den midlertidige grænsekontrol, men ikke udover de i alt 24 måneder, som bliver den absolutte øvre grænse for, hvor længe et medlemsland kan fastholde genindførelse af midlertidig grænsekontrol.

Ved særlige vedholdende trusler mod et medlemsland, kan muligheden for midlertidig grænsekontrol udover 12 måneder, forlænges med op til 24 måneder.

Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har udpeget Tanja Fajon (S&D) til ordfører. Hun udtrykker i begrundelsen til sin rapport stor bekymring for udviklingen, hvor hun vurderer at nogle medlemslande anvender den midlertidige genindførelse af grænsekontrollen ud over, hvad der er i overensstemmelse med den nuværende Schengenkodeks.

I en række ændringsforslag lægger ordføreren op til yderligere begrænsninger i medlemslandenes muligheder for at fastholde genindførelse af midlertidig grænsekontrol, både med henvisning til de store omkostninger, der er forbundet med den midlertidige grænsekontrol og med henvisning til den manglende solidaritet og tillid medlemslandene imellem.

Rapporten er endnu ikke færdigbehandlet i Borgerrettighedsudvalget, og der er endnu ikke fastsat en dato for behandling i plenaren.

Andre EU-landes holdninger

Under forhandlingerne i Rådet har medlemsstaterne delt sig i to grupper. Gruppen, som Danmark er en del af, ønsker generelt fleksible og smidige regler for genindførelse og forlængelse af grænsekontrollen, der afspejler den nuværende situation i Europa med en øget terrortrussel og et stort migrationspres. Denne gruppe tæller foruden Danmark også Tyskland, Frankrig, Østrig, Nederlandene, Sverige og Norge.

Den anden gruppe ønsker en betydelig stramning af reglerne for midlertidig genindførelse af indre grænsekontrol, som indebærer en begrænsning i muligheden for forlængelse og omfattende krav om rapportering for de lande, som har indført midlertidig grænsekontrol. Særligt aktiv i denne gruppe er lande som Grækenland, Italien, Slovenien og Ungarn.

Regeringens holdning

Regeringen vil arbejde for et fleksibelt system i forhold til genindførelse og forlængelse af midlertidig grænsekontrol ved de indre grænser, når der foreligger en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed.

Regeringen mener, at erfaringerne har vist, at de gældende tidsmæssige begrænsninger er utilstrækkelige i tilfælde, hvor der foreligger en vedvarende trussel. Regeringen vil derfor arbejde for, at medlemsstaterne får mulighed for at genindføre grænsekontrollen for en længere periode, end det er muligt efter de gældende regler, og at der skabes smidige regler for forlængelse, når betingelserne for grænsekontrol er opfyldt.

Forslag til spørgsmål

- Hvad er holdningen til forslaget – og kompromisforslaget – om at der ved forlængelse af genindførelse af midlertidig grænsekontrol, kan stilles krav om dokumentation for at andre, mindre indgribende foranstaltninger er gjort, og at der kan kræves dokumentation for at grænsekontrollen har haft et dokumenterbart resultat?
- Regeringen arbejder for et mere fleksibelt system – er der i forhandlingerne tegn på at der er opbakning til denne tilgang?
- Hvilke argumenter fremhæver andre lande på Danmarks linje, for et fleksibelt system?

12. Reform af det fælles europæiske asylsystem og genbosætning

KOM (2016) 0270, KOM (2016) 0465, KOM (2016) 0466, KOM (2016) 0467, KOM (2016) 0272, KOM (2016) 0271, KOM (2016) 0468

Hvad handler sagen om?

De syv forslag, som her behandles under et, udgør den europæiske asylpakke. Forslagene har en samlet overordnet målsætning, om at skabe et effektivt og forenklet asylsystem, der giver beskyttelse til dem, der har et beskyttelsesbehov, sikre en effektiv og hurtig sagsbehandling og samtidig danner grundlag for, at dem der ikke har et beskyttelsesbehov, returneres til deres hjemland under kontrollerede og effektive forhold.

Hvad skal der ske på rådsmødet?

Punkterne er på dagsorden for rådsmødet for en fremskridtsrapport på de enkelte forslag.

Tidligere behandlet i Europaudvalget?

Sagen blev senest forelagt Europaudvalget til orientering den 1. december 2017. Se referat fra mødet [her](#) (på side 347-349).

Hvad betyder det for danske interesser?

Dublinforordningen er omfattet af det danske retsforbehold. Danmark deltager derfor ikke i vedtagelsen af forslaget, og vil ikke være omfattet af det vedtagne forslag. Danmark har imidlertid en mellemstatslig aftale om den gældende forordning. Alt afhængig af den endelige forhandlingsresultat, vil Danmark skulle beslutte, om den nye forordning skal gælde i Danmark.

Eurodac-forslaget er omfattet af retsforbeholdet. Danmark bidrager i udgangspunktet derfor ikke til finansieringen heraf. Hvis Danmark vælger at

tilslutte sig forslaget, vil Danmark skulle bidrage til finansieringen med 4,5 mio. kr. Omarbejdning af Eurodac-forslaget indebærer en udgift på EU's budget på ca. 30,5 mio. euro i perioden 2017-2020. Udgifterne er til opgradering af IT-systemer og tjenester, bl.a. så der kan søges på alle kategorier af oplysninger til både asyl- og indvandringsformål. De afspejler også udgifter til ekstra personale til EU's it-agentur, eu-LISA og andre administrative udgifter.

Det europæisk asylagentur-forslag er også omfattet af retsforbeholdet.

Danmark har hidtil bidraget til det praktiske samarbejde mellem medlemsstaterne på asylområdet i regi af EASO. Som i den nuværende forordning, foreslås det operationelle samarbejde med Danmark at fortsætte, og at en dansk repræsentant inviteres til at deltage på alle bestyrelsesmøder, dog uden stemmeret.

For de øvrige fire forslag har vedtagelserne ikke nogen betydning for danske interesser, da Danmark på grund af retsforbeholdet ikke deltager i vedtagelse af forslagene og ikke vil være omfattet af de vedtagne retsakter.

En mere harmoniseret og ens gennemførelse af forslagene i de enkelte landes lovgivning, vurderes af Kommissionen at have en overordnet positiv effekt på EU-niveau for indsatsen mod sekundære bevægelser og de meget forskellige standarder for asylbehandlingen i medlemslandene.

Sagens substans

Dublinforordningen har som primært mål at øge kapaciteten til at fordele asylansøgere med beskyttelsesbehov. Derudover søger Kommissionen med forslaget at øge effektiviteten i Dublinforordningens omfordeling af asylansøgere fra de lande, der modtager flest asylansøgere, til de lande, der modtager færrest og har den nødvendige kapacitet. Dermed ønsker Kommissionen at skabe en mere fair og balanceret indsats i modtagelsen af personer med beskyttelsesbehov. Endelig søger Kommissionen med forslaget at øge indsatsen mod misbrug af systemet og hindre asylansøgere sekundære bevægelser inden for EU.

Det bulgarske formandskab har indledt en række tekniske drøftelser på højt niveau (SCIFA-arbejdsgruppen under rådet), og sidst i marts har der også på COREPER-niveau været forhandlinger.

Eurodacforordningen foreslås ændret for at understøtte den praktiske gennemførelse af forslaget om en omarbejdning af Dublin-forordningen. Det er endvidere formålet at styrke identifikationen af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold og tredjelandstatsborgere, som er indrejst ulovligt i EU ved de ydre grænser, da disse oplysninger kan hjælpe medlemsstaterne, når der skal udstedes nye rejsedokumenter til en tredjelandstatsborger med henblik på tilbagesendelse.

Trilogforhandlinger om forslaget blev indledt den 6. september 2017.

EU's Asylagentur har til formål at styrke det nuværende EASO's rolle og udvikle det til et fuldt udbygget agentur og ekspertisecenter, som fremmer gennemførelsen af det fælles europæiske asylsystem og forbedrer dets funktionsmåde.

Formålene med ændringen af asylstøttekontoret til et agentur er:

- At styrke det praktiske samarbejde og informationsudveksling blandt medlemsstaterne
- At fremme EU-retten og de operationelle standarder for at sikre ensartet anvendelse af de retlige rammer på asylområdet
- At sikre øget konvergens i vurderingen af behov for beskyttelse på tværs af EU
- At overvåge og vurdere gennemførelsen af det fælles europæiske asyl- og modtagelsessystem, navnlig hvis de er under et uforholdsmæssigt pres.

Der blev indledt trilogforhandlinger om forslaget den 7. februar 2017.

EU genbosættelsespolitik skal være med til at skabe en mere sammenhængende strategi for EU's genbosættelsespolitik. Forordningen lægger op til, at medlemslandene skal bidrage til den samlede genbosættelsespolitik i de tredjelande, hvorfra behovet for genbosættelser er størst.

Der er den 15. november 2017 indledt trilogforhandlinger om forslaget.

Modtagelsesdirektivet skal øge harmoniseringen af medlemslandenes modtagelsesforhold for asylansøgere. Det drejer sig om de materielle forhold i form af indkvartering, lægeundersøgelser etc. Og det drejer sig om adgang til basale rettigheder, som eksempelvis adgang til skoleundervisning og arbejdsmarkedet.

Der er den 29. november 2017 indledt trilogforhandlinger om forslaget.

Kvalifikationsforordningen er den retsakt i asylpakken, som allerede i dag er implementeret i videst omfang i sammenligning med de andre asyldirektiver. Skridtet hen i mod at ændre det fra et direktiv til en forordning skal ses i det lys. Mere ens kriterier og procedurer for fastlæggelse af, hvem der er kvalificeret til at søge om asyl eller international beskyttelse, vil ifølge Kommissionen være med til at styrke målet om en mere ensartet asylbehandling.

Rådet og Europa-Parlamentet indledte den 25. september 2017 trilogforhandlinger om forslaget.

Asylprocedureforordningen skal ifølge Kommissionen medvirke til at harmonisere asylprocedurerne i EU yderligere, og dermed dæmme op for nogle

af de store forskelle, der fortsat er i såvel anerkendelsesrater som brug af hasteprocedure for asylansøgere fra lande der betragtes som sikre tredjelande.

I tilknytning til harmoniseringen af det eksisterende direktiv har Kommissionen tidligere i meddelelsen, der blev præsenteret i forbindelse med præsentationen af asylpakken, lagt op til, at denne harmonisering på længere sigt vil kunne betyde, at EU kan centralisere asylbehandlingen, og at EU's Asylstøttekontor vil kunne varetage asylbehandlingen på vegne af medlemslandene.

Den 25. april 2018 vedtog Europa-Parlamentet sin holdning til forslaget, og trilogforhandlinger er indledt.

Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentets Borgerretlighedsudvalg (LIBE) har vedtaget sine holdninger til alle forslagene bortset fra asylprocedureforordningen, som fortsat behandles i udvalget.

Europa-Parlamentet vedtog den 16. november 2017 sit forhandlingsmandat til **Dublin-forordningen** (se pressemeddelelse [her](#)). Europa-Parlamentet foreslår bl.a., at det første ankomstland ikke længere skal være automatisk ansvarlig for asylansøgere, der kommer til Europa. I stedet skal der være en automatisk fordelingsmekanisme, hvor asylansøgere kan vælge mellem de fire lande, der har modtaget færrest asylansøgere baseret på en fordelingsnøgle. Dog kan asylansøgere sendes til et andet EU-land, hvis de har et særligt link til dette. Overholder EU-lande ikke reglerne, skal de kunne få beskåret deres midler fra EU's struktur- og investeringsfonde.

Vedrørende **Eurodac-forslaget** har LIBE-udvalget i sin [rapport](#) stillet forslag om adgang til alfanumeriskdata (det vil i praksis sige adgang til det navn, der er knyttet til de enkelte fingeraftrykssæt) i Eurodac for Europol. Dermed går ordføreren videre end Kommissionens i sit forslag.

For det nye **Asyldokument** har LIBE-udvalget i sin [rapport](#) foreslået en begrænsning i agenturets mulighed for at foretage kontrolaktioner i de enkelte medlemslande, der ikke lever op til de enkelte direktiver og forordninger. Udvalget foreslår endvidere, at agenturet udarbejder en strategi for de grundlæggende rettigheder, hvis overholdelse skal overvåges af en uafhængig instans, hvortil der kan indgives klager.

Andre EU-landes holdninger

I relation til Kommissionens forslag til en omarbejdet Dublin-forordning er der trods langstrakte forhandlinger endnu ikke opnået enighed blandt medlemsstaterne om et revideret Dublin-system. Rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7. december 2017 vurderes heller ikke at have ført til fremskridt i forhandlingerne.

Hovedudfordringen er fortsat Kommissionens forslag om en obligatorisk omfordelingsordning. Overordnet kan medlemsstaterne inddeles i to grupper, der er henholdsvis for og imod obligatorisk omfordeling, og forslaget møder

fortsat betydelig modstand fra en række (navnlig østeuropæiske) lande. De største uenigheder drejer sig herudover om, hvorvidt omfordeling skal aktiveres pr. automatik eller ved rådsbeslutning samt om omfordeling skal omfatte alle asylansøgere uanset anerkendelsesprocent. Endelig er der fortsat drøftelser af, i hvilket omfang alternative former for solidaritet skal kunne træde i stedet for omfordeling.

Regeringens holdning

Regeringen arbejder for etablering af en ordning, som fastholder Danmarks deltagelse i Dublin-systemet uden at blive omfattet af en tvungen omfordelingsordning. Regeringen står samtidig fast på, at asyl- og indvandringspolitikken fastlægges i Danmark.

Overfor Eurodac-forslaget, er regeringen umiddelbart positivt indstillet. Regeringen lægger vægt på, at forslagets fordele står mål med medlemsstaternes udgifter til tilpasning af it-systemer.

Regeringen er generelt positivt indstillet over for forslaget om Den Europæiske Unions Asylagentur og Danmarks fortsatte deltagelse i det operative samarbejde.

Forslag til spørgsmål

- Ud over Dublinforordningen, er det så vurderingen at der opnås resultater på de andre asylforslag?
- Vurderer regeringen at Dublinforordningen fortsat udgør et vigtigt element i det europæiske asylsystem?
- Er det vurderingen at et omfordelingssystem effektivt kan fungere af frivillighedens vej, eller ønsker regeringen mere grundlæggende ikke et omfordelingssystem?

13. Migration: Status

Hvad handler sagen om?

Under dette punkt behandles status for en række meddelelser fra Kommissionen vedrørende dagsordenen for migration. Centrale emner for punktet vil være situationen i Tyrkiet, på Balkanruten foruden den eksterne dimension af migration mere generelt, men også mere specifikt tredjelandes tilbagetagelse af egne statsborgere. Til grund for drøftelsen af samtlige punkter henvises endvidere til Kommissionens seneste [statusrapport](#) (kun på engelsk).

Hvad skal der ske på rådsmødet?

Punktet er på dagsordenen for en politisk drøftelse

Tidligere behandlet i Europaudvalget?

Sagen blev senest forelagt Europaudvalget til orientering den 2. marts 2018. Se referat fra mødet [her](#) (på side 669-670).

Hvad betyder det for danske interesser?

Danmark deltager i drøftelser om de overordnede politiske strategier for EU's migrationspolitik, selv om Danmark eksempelvis ikke er omfattet af EU's tilbagetagelsesaftaler med tredjelande.

Sagens substans

De indsatsområder som er på dagsordenen er:

- Udviklingen på den centrale Middelhavsroute
- Udviklingen på den vestlige Middelhavsroute
- Implementeringen af EU-Tyrkiet erklæringen og den østlige Middelhavsroute
- Tilbagesendelse
- Status på de eksterne aspekter af migration

Regeringens holdning

Regeringen mener, at den aktuelle udvikling på det centrale Middelhav i øjeblikket går i den rigtige retning. Ifølge regeringen er der dog fortsat et stort pres på EU's ydre grænser, hvorfor der er behov for at opretholde et konstant fokus på migrationsstrømmene samt sikre fortsat implementering af Malta-erklæringen af 3. februar 2017.

Regeringen generelle holdning er, at den nuværende migrations- og flygtningesituation kræver, at man fortsat har fokus på udmøntning af eksisterende lovgivning og aftaler, herunder særligt en effektiv udmøntning af EU-Tyrkiet erklæringen samt sikring af fuldt operative hotspots med henblik på identifikation, registrering og fingeraftryksoptag af alle irregulære migranter og asylansøgere på den ydre grænse.

Regeringen støtter tiltag til effektivisering af tilbagesendelse af personer uden lovligt ophold og uden behov for beskyttelse.

Regeringen støtter aktivt op om samarbejdet og dialogen mellem EU og relevante tredjelande om fælles migrationsudfordringer og løsninger, herunder ikke mindst i forhold til tilbagetagelse. Regeringen ønsker også øget fokus på at imødegå de grundlæggende årsager til, at folk migrerer.

Forslag til spørgsmål

- EU-Tyrkiet aftalen er netop ved at blive forlænget med flere ressourcer – er der gennemført evaluering af, hvorvidt pengene er givet godt ud i forhold til migrationskontrol efter europæiske menneskerettighedsstandarder, som var en af bekymringerne i forbindelse med aftalens indgåelse?
- Der ankommer fortsat mennesker til Grækenland fra Tyrkiet – er der tal på hvor mange, og er der forklaringer på, hvordan det overhovedet lader sig gøre med grænsekontrol i havet omkring såvel Tyrkiet som i Grækenland?

- På den oprindelige dagsorden for migration tilbage fra 2015, var et af punkterne en fremtidig plan for lovlige migration – er det punkt blevet opgivet?